

СУ ПЛАНИНАРСКО СКИЈАШКО ДРУШТВО „ПОШТАР“ НОВИ САД
 21000 НОВИ САД, улица Народних хероја бр.2, Телефон: 021 4848-539
Телефон за контакт: 060 633-5124, Томислав Стаменић председник
Телефон водича: 021 432-438, 064 236-9524, Боривоје Вељковић
 Е-пошта: psdpostar@gmail.com Е-сајт: www.psdpostar.org.rs
ПИБ:102676375, Жиро рачун:310-7748-55 НЛБ Континентал банка Н.Сад

U Novom Sadu i na Fruškoj gori

Istrijani u Panoniji

PSD Poštar je imao zadovoljstvo da ugosti planinsku skupinu Slovenskog doma kulturno prosvjetnog društva Bazovica u Rijeci. Naime, predsednik njihovog društva, Darko Mohar nam se obratio putem mejla i izrazio želju da ih vodiči našeg Društva provedu kroz Novi Sad, Petrovaradinsku tvrđavu i kratku šetnju po Fruškoj gori, što smo mi naravno prihvatili. Njihov višednevni program se realizovao na prostoru Slavonije i Vojvodine.

U sredu, 11.09.2018, po dogovoru, Borivoje, Siniša i Katarina dočekali su autobus iz Rijeke, kod benzinske pumpe NIS-a, na Futoškom putu. Bilo je 10:00 časova kada smo se ukrcali u autobus.

Naši gosti nisu mogli poželeti boljeg domaćina i vodiča! Vodeći računa na ograničeno vreme koje su naši gosti imali za posetu Fruškoj gori i Novom Sadu, a u želji da naši gosti vide i čuju što više, Bora je poveo grupu u panoramsko razgledanje Novog Sada iz autobusa. Prolazeći kroz Futošku i Jevrejsku ulicu, Bulevar Mihajla Pupina, Žarka Zrenjanina, Maksima Gorkog, Keja žrtava Racije i Bulevarom Cara Lazara, naši gosti su slušali o važnim znamenitostima Novog Sada: Jodnoj banji, Kasarni, Futoškoj pijaci, Sinanogi, zgradi Narodnog pozorišta, Gradskoj kući i „Katedrali“, zgradi Pošte i prvoj automatskoj telefonskoj centrali u Srbiji, Banovini - „Panonskoj lađi“ Dunavskom parku, Univerzitetskom kompleksu, sportskom i poslovnom centru „SPENS“, Limanskom parku... Prešli smo preko „Mosta slobode“ na 1255 km od ušća Dunava u Crno more i uputili se ka manastiru Beočin.

Kod manastira Beočin, cela grupe se slikala nakon čega smo se podelili.

Jedanaest pešaka je krenulo za Borom na uspon ka Crvenom Čotu (539 mnv), dok je ostatak grupe, njih dvadeset i četiri, ostalo sa Sinišom da razgleda manastir Beočin, botaničku baštu i kasnije da se osveži u restoranu „Beli čin“.

U šetnju od manastira Beočin ka Crvenom čotu krenuli smo u 11:30. Grupa je bila homogena i lepo se kretala na stazi. Napravili smo kratku pauzu na Osovlju i nastavili ka Crvenom čotu, uz priču i šalu. Katarina je bila čistač, ili kako Istrijani zovu – metla. Stazu od oko 4 km savladali smo lakim korakom za oko sat i po vremena i na Crveni čot stigli oko 13:00 časova. Dok smo pravili pauzu, uz zdravicu, grupa koja se autobusom prevezla do Crvenog čota nam se pridružila. Slikali smo se, malo odmorili i krenuli nazad prema Petrovaradinskoj tvrđavi.

U 14:30 smo stigli u Podgradje i Štrosmajerovom ulicom, pa stepeništem pored crkve Sv. Jurja, popeli se na plato kod sata. Bora je pričao našim gostima uz panoramski pogled na Novi Sad; kako se grad razvijao, o Katedrali, mostovima, pijanom satu na kome mala kazaljka pokazuje minute a velika sate, rodnoj kući Bana Jelačića, vojnoj bolnici i tri nivoa Petrovaradinske tvrđave. Obišli smo jedan lagani krug na gornjem platou tvrđave.

Utom se i našem druženju primakao kraj. Razmenili smo kontakte i dogovorili da će u godišnjem kalendaru oba Društva za narednu godinu biti uplanirano druženje.

U 15:30, baš kao po planu, naši gosti su krenuli putem granice.

Bilo nam je zadovoljstvo voditi ovakvu grupu. Gosti su nam se, u autobusu preko mikrofona, obratili srdačnim rečima punim hvale o našem vođenju i domaćinstvu, uz nekoliko dugih aplauza. Poželeli smo im srećan put i skoro ponovno viđenje.

Katarina Paljić

Posle panoramskog razgledanja Grada, preko Mosta slobode prevezli smo se na desnu obalu Dunava.

Polazna tačka, za planinare ka Osovlju bio je manastir Beočin. Katarina i Darko

Pored botaničke bašte krenuli smo na uspon ka Osovlju i Crvenom čotu

Na pojedinim deonicama uspon je bio vrlo strm. Grupa je bila kompaktna.

Na Osovlju smo zatekli devastirani objekat Rafinerije nafte Novi Sad, nekada planinarski dom.

Na Osovlju, snimak za uspomenu ispred planinarske mape na limu koju je izradio Otto Jan

Posle Osovlja ubrzo smo stigli na najviši vrh Fruške gore, Bora i Siniša.

Na Crvenom čotu (539 mnv), snimci za uspomenu

Nazdravili smo našem druženju, Darko i Siniša.

Posle kraćeg zadržavanja na vrhu usledio je povratak preko Beočina ka Petrovaradinskoj tvrđavi.

Pored hrama Sv. Jurja popeli smo se uz 214 stepenika do kule sa satom na Gornjoj tvrđavi

Ludvigov bastion i panoramski pogled na podgrađe Tvrđave preko Dunava na Žeželjev most i N. Sad

Ludvigov bastion sa Sat kulom

Sa Ludvigovog bastiona krenuli smo preko terase pored ateljea preko bastiona Sv. Marije Terezije

Pogled na Oficirski paviljon i Dunav sa Ludvigovog bastiona i Hornverk sa bastiona Sv.Leopolda

Sa bastiona Sv. Jozefa na Gornjoj tvrđavi pogled na podgrađe, rodnu kuću bana Jelačića i Vojnu bolnicu, „Gradić“, Donju tvrđavu i odbrambene vodene šančeve prema Dunavu i Žeželjevom mostu.

Strmo stepenište sa 214 stepenika vijuga kroz tunele od Gornje do Donje tvrđave.

Posle šetnje po Tvrđavi vratili smo se ka autobusu stepenicama kroz tunele pored hrama Sv. Jurja.

Na kraju ispraćaj uz dugotrajan aplauz i mahanje kroz prozore autobusa. Hvala im na lepom druženju.

Snimili: Darko Mohar, Katarina Paljić i Borivoje Veljković.
Za sajt pripremio Borivoje Veljković
Na sajtu objavila Katarina Paljić